Col·laboracions

Publiquem ací dues col·laboracions que tenim rebudes de temps ençà. Tot agraint la bona intenció dels amics Mercè Mas i Jordi Salvà, recordem que Singladures *vol ser un periòdic de divulgació històrica, documental, anecdòtica, etc., de fets i de gent de Vilassar i de la contrada, com s'escau a un portaveu del Museu Municipal, i no pas uns fulls de caire literari o poètic, i que en endavant les col·laboracions que bàsicament no s'ajustin en aquesta idea no seran publicades. Però no cal dir que serà ben rebuda qualsevol col·laboració que pugui aportar un coneixement nou o més aprofundit sobre qualsevol dels temes de què pretén tractar* Singladures.

QUE BONIC QUE ERA EL MEU POBLE!

Dic el meu poble perquè sóc filla de Vilassar de Mar, com ho eren tots els meus avantpassats des de l'any 1702.

El carrer on m'estava (el que vaig néixer) era el que més m'agradava, tranquil, assolellat, amb els ulls clucs coneixíem les cases.

Una de les coses que més m'agradava era poder córrer per les terres de Ca la Maria dels Bous, on per entremig de les tomaqueres, les mongeteres i el blat de moro la mainada hi corríem feliços i tranquils, o bé jugant-hi a «cut i amagar».

Ahir passejant per aquells indrets sentia una gran nostàlgia, causada per l'enyorament d'aquelles terres, convertides avui en ciment; i tantes altres...

M'agrada el progrés, però mirem de mantenir net i conservar les places, els carrers, els passeigs, els racons i racons del casc antic, que per si ja són bonics, mirem que el temps s'hi aturi, i encara poder dir:

«Que bonic és el meu poble!»

Quant me l'estimo!

Mercè Mas

CARRER DE L'ALSINA

He vist una casa
amb un pi al davant.
Renoi! quina casa,
quin pi tan gegant.

La casa és menuda
pintada de blanc,
el pi l'embolcalla
amb el seu fullam.

Com pal de bandera
el pi puja al cel,
i amb sa cabellera
amaga els estels.

Les més altes branques
cercant resplendor
priven a la gespa
de sol i claror.

Vers la mar —crinera encesa—,
busca el repòs i la pau
i sols troba la peresa
i la calma del mar blau.

Esquifida és la casa,
ciclop el verdós pi,
o falta un xic més de casa
o sobren branques al pi.

He vist una casa
amb un pi al davant...

Jordi Salvat

SINGLADURES

Butlletí del Museu Municipal de Vilassar de Mar
Número 8 - Desembre del 1989

Edita: **Museu Municipal de Vilassar de Mar**

Adreça provisional: Casa de la Vila
Plaça de l'Ajuntament 6

Impressió: **Imprenta EL VAIXELL**
c/ Font de la Teula 13 - Vilassar de Dalt

SI TENIU...

Si teniu a casa vostra alguna cosa poc o molt «vella» (mobles, estris d'ús domèstic, eines del camp o d'oficis artesans, vestits, puntes de coixí, pintures, fotografies, postals, documents, programes, llibres, i mil coses més), abans de desprendre-us-en penseu que aquest Museu Municipal pretén recollir i guardar tot allò que d'alguna manera és patrimoni cultural i històric de la nostra vila.

Si no teniu res per donar-nos, també podeu ajudar divulgant aquesta crida entre les vostres amistats.

SINGLADURES

Aquest Butlletí semestral del Museu Municipal es reparteix gratuïtament a tothom qui ho té demanat.

Si teniu interès a rebre'l sol·liciteu-lo de paraula o per escrit a la Casa de la Vila o a algun component de la Junta: deixeu el vostre nom i l'adreça. Ajudeu-nos a divulgar-lo entre qui veritablement hi estigui interessat.